

arbejde ikke strækker sig ud over, hvad princippet om god revisionsskik medfører.

c. En tilsvarende begrænsning i revisors pligter må indfortolkes i aktieselskabslovforslagets § 91, stk. 3, og anpartsselskabslovforslagets § 72, stk. 1, hvorefter revisor skal fremdrage ledelsens ansvarspådragende forhold.

Bestemmelsen forudsætter alene, at i det omfang, hvor revisor mener at kunne konstatere et uretmæssigt forhold, bør han gøre bemærkninger herom, og specielt for så vidt angår erstatningsansvaret, gælder, at et sådant erstatningsansvar med rimelighed kan forlanges nævnt af revisor, da der jo her er tale om en fordring, som selskabet, dets kreditorer eller aktionærer måtte have. Hverken efter lovtæksten eller i bemærkningerne til lovforslaget ligger noget ønske om at ville udstrække revisors pligt ud over, hvad der med rimelighed kan forventes af aktieselskabers revisorer, når deres uddannelse tages i betragtning. Revisors pligt til at fremdrage sådanne oplysninger går således ikke ud over, hvad der følger af almindelige regler om erstatningsansvar for uforvarlig adfærd, jfr. aktieselskabslovforslagets § 141, stk. 1, og anpartsselskabslovforslagets § 111, stk. 1.

d. Handelsministeren har over for udvalget redegjort for baggrunden for bestemmelsen i aktieselskabslovforslagets § 33, stk. 2, hvorefter revisor skal udtale sig om konverteringens forsvarlighed, jfr. her aktielovskommissionens betænkning nr. 362 af 1964, side 100-101, der redegør for baggrunden herfor. Ministeren har fremhævet, at ej heller på dette punkt strækker revisors pligt ud over, hvad der følger af god revisionsskik, og at bestyrelsen har et selvstændigt ansvar for konverteringens forsvarlighed, jfr. henvisningen til § 6 i § 33, stk. 1, sammenholdt med § 140. Revisors udtalelse om konverteringens forsvarlighed skal efter § 33, stk. 2, slutte sig til bestyrelsens.

4. For at sikre sig, at ingen af bestyrelsens medlemmer kan unddrage sig ansvaret for de forhold, som kan konstateres ved læsning af revisionsprotokollen, har udvalget anmodet handelsministeren om at stille nedenstående ændringsforslag nr. 16 til aktieselskabslovforslagets § 92 og nr. 12 til § 73 i anpartsselskabslovforslaget.

IX. Granskningsinstituttet.

Udvalget finder, at den minoritetsbeskyttelse, som ministeren havde foreslået, og hvorefter aktionærer, der repræsenterer mindst 10 pct. af aktiekapitalen, kan anmode skifteretten om at udnævne granskningsmænd, var for omfattende, når henses til den skade, der herved kan forvoldes selskabet ved, at en lille minoritet i spekulationsøjemed begærer granskning.

Ministeren har efter samråd med udvalget stillet nedenstående ændringsforslag nr. 17, hvorefter krav om udpegning af granskningsmænd kræver tilslutning af aktionærer, der repræsenterer 25 pct. af aktiekapitalen.

Gennem denne ændring og gennem reglerne i lovforslagene om, at beslutning om granskning træffes af skifteretten, hvis afgørelse er genstand for kære til landsretten, mener udvalget at have skabt sikkerhed mod eventuel misbrug af granskningsinstituttet.

For at give skifteretten det bedst mulige grundlag for at skønne over begæringens berettigelse har handelsministeren stillet ændringsforslag nr. 18 til aktieselskabslovforslaget og nr. 13 til anpartsselskabslovforslaget, hvorefter skifteretten tillige skal give selskabets revisor adgang til at udtale, sig inden beslutning træffes.

X. Regnskabskrav.

1. På foranledning af udvalget har handelsministeren draget omsorg for, at der vil blive udarbejdet en oversigt over de regnskabskrav, der er indeholdt i skattelovgivningen, sammenholdt med de krav, aktieselskabslovforslaget indeholder.

Handelsministeren har i denne forbindelse påpeget, at når regnskabskravene i dag er forskellige i de pågældende love, er dette bl. a. en følge af, at disse forfølger forskellige formål. Aktieselskabslovens bestemmelser tilsigter som led i den almindelige oplysning om selskabernes forhold at angive disses økonomiske stilling ud fra betragtninger om en forsigtig og forsvarlig værdiansættelse. Skattelovgivningens regnskabskrav har fiskalt sigte, hvortil kommer, at denne lovgivning i tidens løb har fået en væsentligt konjunkturpolitisk islæt, der bl. a. er kommet til udtryk i særlige afskrivningsregler.